

LEIDRAAD VOOR HET AFDELINGSONDERZOEK

No. 4

1. Levert de huidige situatie van de geneesmiddelenvoorziening wezenlijke gevaren op voor de volksgezondheid? Bestaan daarover concrete gegevens?
2. Zijn er al dan niet naast de in vraag 1 bedoelde gevaren andere redenen, welke een nieuwe wettelijke regeling van de geneesmiddelenvoorziening noodzakelijk of wenselijk maken?
3. Kunnen mogelijke misstanden op het gebied der geneesmiddelenvoorziening niet eenvoudiger bestreden worden, b.v. door overleg tussen de betrokken beroepsorganisaties, c.q. door een herziening of een aanvulling der wet van 1 Juni 1865 (*Stb.* 61)?
Dienen in het algemeen bij de uitvoering der wet de beroepsorganisaties niet méér te worden ingeschakeld?
4. Kan, indien de noodzaak van een nieuwe wet erkend wordt, worden ingestemd met de hoofdlijnen van het wetsontwerp t.a.v. de voorwaarden, te stellen aan handel en industrie, aan apotheekhoudende artsen, apothekers en ziekenhuizen?
5. Verdient het aanbeveling de in artikel 6 voorgestelde bepaling omtrent de 5 km-straal te vervangen door een regeling op basis van overleg tussen de betrokkenen, waarbij van geval tot geval rekening kan worden gehouden zowel met de belangen dier betrokkenen als met de behoeften van de voorziening van geneeskundige hulp en die van geneesmiddelen?
6. Verdient het overweging — in verband met het vorige punt — de in artikel 28 bedoelde commissie te beschouwen als het door deze wet aan te wijzen college van overleg, met de mogelijkheid van beroep op de Minister omtrent de beslissingen der commissie?
(Een regeling, als bedoeld in punten 5 en 6, zou aansluiten bij de bestaande toestand.)
7. Zal de nieuwe regeling, wanneer deze (naar te verwachten valt) zal leiden tot een uitbreiding van het aantal apothekers ten koste van het aantal apotheekhoudende artsen, op den duur niet een belangrijke verhoging der uitgaven voor de ziekenfondsen en ziekenhuizen ten gevolge hebben?
8. Zal de voorgestelde regeling de economische positie van de drogisten in gevaar brengen? Zal de voorgestelde samenstelling der in artikel 27 bedoelde commissie het vertrouwen kunnen hebben van deze groep?
9. Dient aan de drogisten in het kader dezer wet al dan niet een „status” te worden toegekend? Dient zulk een status eventueel ook buiten het kader dezer wet (b.v. door een regeling via de Vestigingswet Bedrijven) te worden bevorderd? Is deze nodig ter verzekering van de bestaansmogelijkheid van deze groep? Is deze gewenst of nodig in het belang der geneesmiddelenvoorziening?

10. Moet de geneesmiddelenvoorziening door anderen dan apothekers in stand gehouden worden of worden bevorderd, of dient ze wellicht zoveel mogelijk te worden beperkt?
11. Houdt de regeling niet het gevaar in, dat in verschillende streken de bevolking niet meer in voldoende mate eenvoudige huismiddelen zal kunnen verkrijgen?
12. Zijn er in dit wetsontwerp voldoende beroepsmogelijkheden voorzien ten aanzien van beslissingen, welke aan een A.M.v.B. of aan in te stellen commissies worden gedelegeerd?
Is er te veel aan deze instanties overgelaten of moet er meer in de wet zelf geregeld worden?

Vastgesteld 19 Maart 1953.

SCHILTHUIS
VAN LIENDEN
VAN DIS
SCHMAL
MOL
VERKERK
HOOIJ
CORNELISSEN
LIPS—ODINOT.